

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט בן שלו

תובעת (ונתבעת) מ.ט.

נגד

נתבע (ותובע) ד.ט.

ב"כ התובעת: עו"ד עדיאל מליץ
ב"כ הנתבע: עו"ד הגר קליין

פסק דין

לפני שתי תובענות הצריכות הכרעה. האחת, תובענה שהוגשה על ידי האם ביום 23.3.15 למזונות קטינים והשניה, תובענה שהוגשה על ידי האב ביום 25.10.15 לפירוק שיתוף דירת המגורים וחייב בדמי שימוש ראויים.

רקע דיוני

לצד התובענה למזונות הוגשו, במקביל ובסמוך, על ידי האם גם תובענה למשמורת (תמ"ש 47172-03-15) שעודנה מתנהלת, לרבות בסוגיית זמני שהות עם האב. תובענה זו טרם הבשילה לכדי הכרעה.

כן הוגשה על ידי התובעת תובענה לצו מניעה קבוע (תמ"ש 45220-05-15) שנמחקה בפסק דין מיום 2.2.16 בהסכמת הצדדים. זאת, על רקע הסכם גירושין לו ניתן תוקף של פסק דין בבית הדין הרבני.

התובענות הועברו לטיפול בחודש אוקטובר 2015 והתנהלו שלושותן בצוותא.

בעניין של שתי התובענות נושא הכרעה זו, הוגשו תצהירי עדות ראשית מטעם הצדדים ונשמעו ראיות בדיון מיום 22.1.18, במסגרתו נחקרו בעלי הדין. בהחלטתי בדיון הופנו הצדדים לקבל חוות דעת שמאי עדכנית בנוגע לשווי הדירה המשותפת וניתנה להם שהות להגיע להבנות לפתרון כולל של המחלוקות שביניהם.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני :

משניסיונות הצדדים להגיע להבנות לא צלחו, הוריתי על הגשת סיכומים בכתב.

יצוין, כי לאם הותר לצרף לסיכומיה תיעוד בנוגע למצבה של הקטינה י' (ראו : החלטתי מיום 2.7.18 בתיק תמ"ש 49249-10-15) האם צרפה לסיכומיה גם מסמכים נוספים, בלא שקיבלה היתר לצרפם. בסיכומיו, עתר האב להשמטתם. עם זאת, הואיל ואף האב צרף לסיכומיו תיעוד בנוגע למצבו הרפואי בלא שביקש היתר לצרפם והואיל ויש במסמכים שצורפו, לרבות העתק הסכם הגירושין שאושר בבית הדין הרבני, כדי לסייע בבירור טענות הצדדים, לא מצאתי מקום להורות על השמטת איזה מהמסמכים שצורפו על ידי מי מהצדדים.

רקע כללי

1. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י בשנת 2005 ולהם שלושה ילדים משותפים : ש', ילידת 2.3.06 (כבת 13 שנים וחודש) ; מ', יליד 25.12.07 (כבן 11 שנים ו-4 חודשים) וי', ילידת 7.11.11 (כבת 7 שנים ו-5 חודשים).

2. הצדדים התגרשו זמ"ז ואם הקטינים נישאה בשנית.

3. בבעלות הצדדים דירה ברחוב XXXX בXX (להלן : "הדירה").

4. האם מתגוררת עם הקטינים ועם בן זוגה הנוכחי בדירתם המשותפת של הצדדים בXXX. האם עובדת בעבודה במשרה חלקית ומקבלת קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי.

5. האב מתגורר בבית הוריו בXXX. האב אינו עובד. הכנסתו בפועל היא מקצבת נכות וגמלת הבטחת הכנסה המשולמות לו על ידי המוסד ביטוח לאומי.

6. המחלוקת העיקרית בין הצדדים, כפי שניתן לבורה מתוך הלך הדיונים שהתנהלו, כתבי הטענות וסיכומי הצדדים, נוגעת לסוגיית פירוק השיתוף בדירה ולנפקותה ביחס למזונות הקטינים.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני:

7. הלכה למעשה לא היתה מחלוקת אמיתית בין הצדדים בכל הנוגע לפוטנציאל ההכנסות של ההורים. ספק רב אם היתה גם מחלוקת אמיתית בין הצדדים באשר לתוחלת המהותית של פירוק השיתוף בדירת המגורים והתועלת שבפירוק מבוקש זה מבחינה עניינית, גם לאב עצמו. שכן אם תחילה ביקש האב עדכונה של חוות דעת שמאי באשר לשווי הדירה המשותפת, לאחר שאמנם זו הוגשה דומה, שאין עתה חולק של ממש על שוויה של הדירה. אולם חרף ההבנה, כפי הנראה, שמכר דירת המגורים המשותפת, בשים לב ליתרת התמורה נטו הצפויה להשתלם לכל אחד מן הצדדים, לא יניב לאב מזור כלכלי אמיתי (אם בכלל), סבורני שהאב הרחיק לכת בנסיונותיו להפוך את תביעת פירוק השיתוף לקרדום לחפור בו בכל הנוגע לשיעור המזונות.

8. בית המשפט ניסה במהלך הדיונים האחרונים שהתקיימו להביא הצדדים לידי הבנות בסוגיה זו, לרבות בחינת אפשרות היוון חלקו של האב בדירה המשותפת על חשבון רכיבים מתוך מזונות הקטינים. בסופו של יום, ביכר האב כאמור להתנגד באמצעות באת כוחו למתווים אלה.

9. אדון תחילה בתביעת המזונות, הואיל ולסכום המזונות שייפסק תהא חשיבות בהבנת מסקנתי באשר לתביעת האב, ולפיה אין מקום לפרק בשלב זה את השיתוף בדירת המגורים.

תובענה למזונות הקטינים - תמ"ש 47136-03-15

10. בכתב התביעה שהוגש ביום 23.3.15 העמידה האם את הוצאות הקטינה ש' על סך 1,800 ₪ לחודש ואת הוצאות הקטינים מ' וי' על סך 1,700 ₪ לחודש, כל אחד. בנוסף, אמדה את הוצאות המדור ואחזקתו על סכום של 2,360 ₪ לחודש.

11. האם עתרה לדמי מזונות לקטינים בסכום של 4,800 ₪ לחודש הכולל, בין היתר, הוצאות מדור ואחזקתו בסכום של 1,400 ש"ח ודמי טיפול בגין הקטינה י' בסכום של 500 ₪.

12. בהחלטת כב' הש' ע. גיא מיום 20.5.15 חויב האב בדמי מזונות זמניים בסכום יסודי של 2,500 ₪ לחודש, לאחר ניכוי קצבת הנכות המשולמת עבור הקטינה ש', בשיעור של 1,095 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני :

טענות התובע

13. בסיכומיה, עותרת התובעת לחיוב האב בדמי מזונות כפי השיעור לו עתרה בכתב התביעה. קרי, בסכום יסודי של 4,800 ₪.

14. האם עותרת לכך שבחישוב דמי מזונות הקטינה ש', לא תובא בחשבון קצבת הנכות לה זכאית בשל היותה מיועדות, לטענתה, להוצאות אחרות של הקטינה. בנוסף, ביקשה האם כי יובא בחשבון מצבה של הקטינה י' הסובלת מצליאק המצריך רכישת מזון בעלות גבוהה וכן יחויב האב במחצית עלות רכישת מכשירי שמיעה שרכשה גם עבודה.

לטענת האם, לאב פוטנציאל השתכרות בסכום של כ-5,000 ₪ לחודש.

טענות הנתבע

15. לטענת הנתבע, סיכוייו למציאת עבודה דלים ביותר היות ואין לו כל הכשרה מקצועית ולאור תפקוד פיזי מוגבל, נוכח מצבו הרפואי.

16. האב עותר לקיזוז קצבת הנכות של הקטינה ש' מדמי המזונות שייפסקו עבודה.

17. האב מבקש להביא בחשבון כי האם לא פעלה למיצוי בחינת זכאותה של הקטינה י' לקצבת נכות ומכל מקום, בין היתר, נוכח גילה סבור כי אין לחייבו בדמי טיפול בעניינה.

18. כן, מבקש האב להביא בחשבון שלא מקוימים זמני שהות בינו לבין הקטינים ש' ומי המסרבים בכל תוקף לקשר עימו מזה כארבע שנים.

19. לאב השגות על גובה צרכי הקטינים כפי שהוערכו על ידי האם, לרבות ביחס להוצאות מדור וצרכים קיומיים נוספים.

הדין החל

20. סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) התשי"ט-1959 קובע חובתו של אדם לזון ילדיו הקטינים על פי הדין האישי החל עליו. הצדדים שניהם יהודים ולפיכך, הדין העברי הוא החל בעניינם.

אף שמי מהצדדים לא התייחס לכך מפורשות יוזכר, כי באשר לילדים מעל גיל שש שנים נקבעה בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (מצוי במאגרים המשפטיים; 19.7.17) הלכה בכל

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני :

הקשור עם העמדת מזונות בגילאים אלה מדין צדקה על יסוד יכולות השתכרות ההורים וזמני
השהייה שלהם בפועל עם הקטינים. זאת בכפוף לנסיבותיו הספציפיות של המקרה [השוו:
בע"מ 817/18 פלוני נ' פלונית (מצוי במאגרים המשפטיים ; 31.1.18), עמ"ש 14612-10-16
(ת"א) פ' ב' נ' ע' פ' (מצוי במאגרים המשפטיים ; 20.12.17)]. לצד זאת, בנסיבות הקונקרטיות
שלפני ובכלל זה יכולת השתכרות הצדדים ומורכבות סוגית זמני השהות עם האב שעודנה
בתהליכי טיפול כמו גם בשים לב לשיעור המינימלי של המזונות שייפסק, לא מצאתי מקום
ליישום "נוסחתי" של עקרונות ההלכה דלעיל.

ככלל, פסיקת מזונות קטין מחייבת, אפוא בחינת שיעור הכנסותיהם בפועל של ההורים,
פוטנציאל השתכרותם וצרכיהם הריאליים של הקטינים.

הכנסות האב והוצאותיו

21. האב אינו עובד. על פי תיעוד שרות התעסוקה שצרף לסיכומי, האב רשום בשרות
התעסוקה מיום 26.2.15.

22. לאב משולמת קצבת נכות (דרגת אי כושר יציבה בשיעור 60%) בסכום ברוטו של 1,405 ₪
(אישור מל"ל לשנת 2017 צורף לתצהיר עדותו הראשית). אין חולק בין הצדדים, כי
קצבה זו מעוקלת מדי חודש בחודשו על חשבון דמי מזונותיהם הזמניים של הקטינים.
כן משולמת לאב קצבת הבטחת הכנסה בסכום של כ-1,620 ₪ לחודש.
אישור מל"ל לשנת 2017 צורף לתצהיר עדותו הראשית. בפועל, אפוא, הכנסת האב מקצבאות
שונות עומדת על כ- 3,000 ₪ לחודש.
אלא שלא מצאתי שהאב צריך להסתפק בהכנסות אלה ובפועל פוטנציאל ההכנסה שלו צריך
לעמוד כדי שכר המינימום במשק לכל הפחות.

23. האב העיד כי בעבר הרחוק קיבל טיפולים בגין מחלת סרטן וכיום סובל משלל בעיות
רפואיות של לחץ דם גבוה ובעיה בסחוס של הרגל (עמודים 34-35 לפרוטוקול). לשאלת
בית המשפט אישר האב כי טופל בגין מחלת הסרטן משנת 1987 בערך ועד לשנת 1990
בערך (עמוד 35 שורה 14-16 לפרוטוקול).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני:

האב צרף לתצהיר עדותו הראשית תיעוד בנוגע להחלטת ועדת שירות התעסוקה לפיה סובל ממגבלה קבועה במערכת עצבים ויכול לעבוד בעבודה משרדית בלבד. האב העיד בחקירתו כי "פחות משלוש שנים אני הולך לשירות התעסוקה חותם שם ומבקש עבודה" (עמוד 36 שורה 27 לפרוטוקול). עוד העיד כי במהלך חייהם המשותפים של הצדדים למד בכולל וקיבל סכום חודשי של 2,500 ₪ (עמוד 35 שורה 27 לפרוטוקול). מהראיות שהוצגו ברי כי האב יכול לנסות ולהשתכר מעבודה גם בגדרי מגבלותיו הרפואיות.

24. בבקשתה למזונות זמניים טענה האם שלאב גם היו בשעתו הכנסות משיעורים פרטיים בסכום של 2,500 ₪ לחודש. בתצהיר עדותו הראשית הכחיש האב טענות לעניין הכנסות פרטיות, אולם אישר כי נתן שיעור חד פעמי בסכום זניח של 50 ₪ (סעיף 3 לתצהיר).

בחקירתו העיד האב כי הוא שימש בעבר כחזן ויכול להכין ילדים לקריאה בתורה לקראת גיל מצוות על פי מנהג עדות מזרח ירושלים (עמוד 36 לפרוטוקול שורות 6-18).
ש. "אני שילמתי לבן שלי קריאה לתורה 2,500 ₪ זה נכון?
ת. תביאי לי אותו אני אתן לך אותו ב-2,000 ₪.
ש. זה אומר שזה מקובל 2,000 ₪ ?
ת. תביאי אני מחפש כאלה".

כן העיד בחקירתו, כי ניסיונות שלו לפנות לתלמודי תורה לשם העסקתו, לא צלחו וכי בעבר השלים שיעורי תורה כשרב לא נמצא אך כיום בשלב מצבו הבריאותי הפסיק לעשות זאת (עמוד 37 שורות 11-13 לפרוטוקול).

25. לאור המפורט לעיל, בהתחשב בתיעוד שהוצג על ידי האב מלשכת התעסוקה לפיו הוא כשיר לעבוד בעבודה משרדית בלא שהוצג תיעוד המגביל אותו לעניין היקף משרה, ובהתחשב בכך שהעיד על עצמו כמי שיכול להכין ילדים לקריאה בתורה ואף מחפש להתפרנס מכך, מקובלת עליי עמדת האם שביקשה להעמיד פוטנציאל השתכרותו בסכום של 5,000 ₪ הוא פוטנציאל כדי שכר המינימום וכך אני קובע.

26. לעניין הוצאותיו. האב נושא בצו תשלומים בסכום ל 200 ₪ לחודש בגין חוב פרטני (צורפה לתצהיר עדותו הראשית החלטת רשם לשכת ההוצאה לפועל).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני:

גם בחקירתו אישר, כי בגין חוב המזונות נושא בצו תשלומים בסכום של 200 ₪ לחודש (עמוד 37 לפרוטוקול ש' 22-25 ; כן צורפה לתצהיר עדותו הראשית הודעה מדגמית על צו חיוב של רשות האכיפה והגביה). האב העיד בחקירתו כי מכלל הכנסותיו נותר בידו מדי חודש סכום של כ-1,000 ₪ מתוכו הוא משתמש ב-500 ₪ עבור השתתפות בהוצאות מגוריו אצל הוריו (עמוד 38 לפרוטוקול שורות 30-31 וכן סעיף 2 לתצהיר עדותו הראשית). אף שלא הוצגה ראיה לעניין השתתפותו בהוצאות המגורים, יש להניח כי לאב השתתפות מסוימת בהוצאות.

הכנסות האם והוצאותיה

27. האם עובדת על פי עדותה במשרה חלקית במוסדות "XXXX" והכנסתה על פי תצהיר עדותה הראשית (סעיף 5 לתצהיר) עומדת על סך של 1,500 ₪ (צורף לתצהיר תדפיס תנועות בנק לחודשים 4-6/17 שמצביע על שכר שאף נמוך מכך). בעדותה אמרה האם, כי משכורתה האחרונה עמדה על סך 1,150 ₪ (עמוד 29 שורה 2 לפרוטוקול). האם העידה בחקירתה כי היא עובדת בהיקף של פעמיים בשבוע (עמוד 28 שורות 28-30 לפרוטוקול).

בתצהיר עדותה הראשית ציינה כי מקבלת קצבת נכות מהמל"ל בשל גידול סרטני ביד בסכום של 4,500 ₪ לחודש. בתצהיר צוין, כי בשל נישואיה עתיד סכום הקצבה לפחות. עם זאת, בעדותה העידה כי סכום הקצבה נותר זהה (עמוד 29 שורה 14 לפרוטוקול).

כן, משולמת לאם קצבת נכות עבור הקטינה ש' בסכום של 1,095 ₪ לחודש בגין לקות שמיעה.

28. האם, שכאמור, נישאה מחדש אינה מפרנסת יחידה והוצאות התא המשפחתי החדש שבנתה אינן נופלות אך על כתפיה. עם זאת, לא שוכנעתי שיש בהכנסות התא המשפחתי החדש הכולל שהקימה והוצאותיו כדי להשפיע באופן ניכר על כלכלת הבית.

29. לפי דברי האם בחקירתה, הכנסות בן זוגה הנוכחי מחודש עבודה ראשון במקום עבודתו החדש עומדת על 5,000 ₪ ועתידה לעמוד על כ-5,500 ₪ (עמוד 25 שורה 27 ועמוד 27 שורה 28 לפרוטוקול ; ראו גם סעיף 17 לתצהיר עדותה הראשית שהוגש לתובענה הרכושית).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני:

לצד זאת, לבן זוגה ילדים קטינים מנישואים קודמים אשר הוא משלם עבורם דמי מזונות בשיעור של 2,000 ₪ לחודש לכל הפחות (ראו: סעיף 17 לתצהיר עדותה הראשית שהוגש לתובענה הרכושית לעומת עמוד 27 שורות 18-20 לפרוטוקול).

כשנשאלה בחקירתה לעניין סכום הכנסותיה המצרפי מדי חודש השיבה: "ת. 1,500 ₪ מבעלי. 4,500 ₪ קצבת נכות שלי. 1,095 קצבת נכות של ש', 1,500 ₪ משכורת שאני עובדת וקצבת ילדים. ואת המזונות שאני מקבלת מההוצל"פ" (עמוד 33 שורות 11-12 לפרוטוקול).

30. בהתחשב בגובה הכנסתה מעבודה נוכחית ולאור מצבה בגינו משולמת לה קצבת נכות, הנני מעמיד פוטנציאל הכנסתה הכולל (לרבות ההכנסה מקצבת הנכות), על סך כ- 6,000 ₪ לחודש (הכנסתה מעבודה וההכנסה מקצבת הנכות שהיא עצמה מקבלת). אין להתעלם לצד זאת גם מקצבת הנכות של הבת ש', שתובא בחשבון בחישוב המזונות עצמם.

צרכי הקטינים

31. צרכי הקטינים הועמדו, כאמור על ידי האם בשיעור יסודי של 4,800 ₪ לחודש. לטעמי, מדובר בסכום החורג מהסביר בהילקח בחשבון פוטנציאל השתכרותו של האב כמו גם צרכיהם הקונקרטיים של הקטינים עצמם כפי שניתן לאמדם על יסוד הראיות שצירפה האם.

32. בטרם אדרש לצרכי הקטינים, אתייחס לטענת האב שביקש להביא בחשבון בפסיקת שיעור המזונות את סירובם של הקטינים ש' ומ' לקשר עימו.

33. סוגיית זמני השהות בין האב לקטינים ומשמורתם מתנהלת בתובענה הנוספת, תמ"ש 47172-03-15. על הפרק הליך טיפולי לשילוב הצדדים והקטינים במרכז חרום אקסטרני והליך טיפולי פרטני לאב. הקשר בין האב ובין הקטינים מצוי כל העת בתהליך של הבנייה מתמשכת גם לאור העבר המשפחתי. בנסיבות אלה לא ניתן לומר, לכל הפחות בשלב זה ובמיוחד בהתחשב בגילם של הקטינים, כי לפנינו סיטואציה חד ממדית של סרבנות קשר המחייבת השלכה על שיעור המזונות. שיעור, שממילא נגזר בראש ובראשונה מצרכים הכרחיים גרידא. כפועל יוצא ובשים לב לגילם של ש' ומ' איני מוצא מקום בשלב רגיש זה ליתן ביטוי בפסיקת המזונות להעדף קשר בין האב ובינם, בין היתר על מנת שלא

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני :

להפחית בסיכויים לחידוש ולייצוב הקשר.

34. בהינתן הדעת לשיקולים אלה, אבחן כעת את צרכי הקטינים.

האם עתרה בסיכומיה לפסיקת דמי מזונות עבור הקטינה ש' בסך 1,800 ₪ לחודש ; עבור הקטין מ' בסך 1,700 ₪ לחודש ועבור הקטינה י' בסך 1,700 ₪ לחודש. הסכומים שפורטו כוללים, בין היתר, הוצאות כלכלה בסכום של 800 ₪ והוצאות חינוך, חוג בסכום של 100 ₪ וקייטנה בסכום של 200 ש"ח.

ככלל, צרכים הכרחיים של קטינים הועמדו בפסיקה על סכומים הנעים בין 1,300-1,400 ₪ לחודש לקטין, בכפוף לכך שכלל שמדובר במספר קטינים הרי שחישוב דמי המזונות לא יעשה כמכפלה חשבונית (הלכת ורד). הובעו בפסיקה גם עמדות לפיהן הגיעה העת להעלות את שיעור החזקה בדבר צרכיו ההכרחיים של קטין [השוו, למשל: עמ"ש (ת"א) 46291-01-16 פלונית נ' פלוני (מצוי במאגרים המשפטיים ; 9.10.17)].

35. בעניינם של הקטינים, לבד מקבלות בתפוזות ותיעוד לגבי הוצאות חינוך של הקטינים, לא ראיתי כי צורף על ידי האם תיעוד בגין צרכיהם החודשיים השוטפים של הקטינים.

בהתחשב בדלות התיעוד שהוצג בנוגע לצרכי הקטינים וביכולת השתכרותו הפוטנציאלית של האב, סבורני כי דמי המזונות להם עתרה המבקשת הכוללים גם הוצאות קייטנה חודשיות, חורגים מן הסביר.

36. לדברים משנה תוקף, בהתחשב בכך שהאם בחקירתה אישרה, כי לקטינים הזנה מלאה או חלקית במסגרות החינוך (עמוד 29 שורה 28 עד עמוד 30 שורה 11 לפרוטוקול) ; כי אינם משולבים בחוגים (עמוד 30 שורה 16 לפרוטוקול) ; ועת האם אישרה בחקירתה כי הוצאות כלכלה בעריכת קניות לבית מבוצעות בסכומים של 500-800 ₪ לשבוע (עמוד 31 שורה 29 לפרוטוקול).

37. בנסיבות אלה, מצאתי להעמיד את צרכי הקטינים על סך כולל של 3,750 ש"ח לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני:

1

2

3

קצבת הנכות של הקטינה ש'

38. האם עתרה לדמי מזונות עבור הקטינה בנוסף לקצבת הנכות המשולמת עבור הקטינה.

5

39. בסיכומיה של האם צוין, כי עבור הקטינה משולמת קצבת נכות בשיעור של 1,249 ₪,

(נתונים קרובים לאלה מופיעים בתצהיר עדותה הראשית של האם ובתדפיס חשבון הבנק

שצורף לו, המלמדים על קצבה בשיעור של כ- 1,100 ₪ לחודש).

8

40. לא ראיתי כי האם צרפה תיעוד של הוצאות בגין צרכיה המיוחדים הנטענים של הקטינה.

11

משכך, הואיל ולא הוכח כי ישנן לקטינה הוצאות חודשיות שוטפות שאינן ממומנות על

ידי הקצבה; בשים לב לדלות הכנסותיו הפוטנציאליות של האב; לכך שבשלב זה איני

מוצא מקום להיעתר לתביעתו; ומקום בו ככלל אישרה האם כאמור לעיל שהוצאות הקיום

של התא המשפחתי עומדות על הצד הנמוך ממילא, בנסיבות המקרה מצאתי כי יש מקום

לנכות את קצבת הנכות המשולמת לש' על חשבון מזונותיה [בהקשר זה השוו: תמ"ש (טב')]

7112-01-10 ט.ח. נ' י.ח [מצוי במאגרים המשפטיים; 14.1.11].

17

41. לצד זאת, רכישת מכשירי שמיעה עבור הקטינה נוכח לקות השמיעה ממנה סובלת, יבואו

בחשבון במסגרת פסיקת מחצית הוצאות רפואיות חריגות לאחר מיצוי זכויותיה

למימון.

21

22

הוצאות מיוחדות לי': מזון, רכישת מכשירי שמיעה ודמי טיפול

42. כחלק מסיכומי האם הוגש ביום 15.8.18 תיעוד בדבר ממצאי בדיקה לקטינה י' כסובלת

ממחלת צליאק.

25

43. על אף שלא צורף תיעוד בגין עלויות מזון מיוחדות, יש להניח שישנו צורך ברכישת מזון

והכנת מזון מותאמים. לצד זאת, האם אישרה בחקירתה כי לקטינה הזנה מלאה

במסגרת החינוכית וכי עלות רכישת מזון שבועית לבית, עומדת כאמור על סכום שהינו

בין 500 ₪ ל-800 ₪. משכך, סבורני כי אין למצבה של הקטינה השפעה ניכרת על הוצאות

כלכלתה המצריכות התייחסות מיוחדת בפסיקת דמי מזונותיה.

31

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ט' ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני:

44. האם צרפה תיעוד בגין דרישת תשלום עבור רכישת זוג מכשירי שמיעה בסכום של 6,530 ₪ שצורף ביום 3.9.18, כחלק מסיכומיה של האם. טענת האב בדבר אפשרות כי י' תימצא זכאית לקצבת נכות אינה משוללת כל יסוד. עם זאת, הואיל ולא הוצג לפני תיעוד בדבר קצבת נכות המשולמת לקטינה כיום, אין מקום להביא בחשבון אפשרות מסתברת זו או ליתן הוראה אופרטיבית לאם, כעתירת האב, לעניין חיובה בבדיקת זכאות קבלת קצבה לקטינה.

ככל שהאב סבור, כי איזו מזכויותיה של הקטינה לא מוצתה, בידיו לפעול כהבנתו בהליך המתאים. לצד זאת, רכישת מכשירי שמיעה עבור הקטינה יבואו בחשבון במסגרת פסיקת מחצית הוצאות רפואיות חריגות, לאחר מיצוי זכויותיה למימון.

45. באשר לסוגיית דמי הטיפול ב', הואיל והאם לא עמדה על רכיב זה בסיכומיה ונוכח גיל הקטינה המשולבת במסגרת חינוכית, לא מצאתי מקום לפסוק בעניינה דמי טיפול.

הוצאות המדור ואחזקתו

46. בגין הדירה משולמת הלוואה מובטחת במשכנתא בסכום של כ-1,200 עד 1,300 ₪ לחודש על פי עדותה של האם (עמוד 25 שורה 16 לפרוטוקול). לתצהיר עדותה הראשית שהוגש לתמ"ש 49249-10-15 צורפו נתוני בנק לעניין גובה תשלום החזר חודשי של כ-1,390 ₪ ויתרה שנתורה לסילוקה בסכום של כ-252,000 ₪ נכון לשנת 2017.

47. חלקו של האב בתשלום ההוצאה ההונית הוא כמחצית מן התשלום החודשי האמור (כ-700 ₪ לחודש).

48. לכל הדעות, בהתחשב במספר הקטינים ובחלקו של האב בתשלום מדור רעיוני עבורם (50 אחוזים מהסכום שעל האם לשלם, גם אם אניח כי בבית מתגורר בן הזוג), תשלום מחצית החזר המשכנתא מהווה סכום סביר עבור מדורם של הקטינים. סכום, שבסופו של יום משרת גם את האב, בהיותו תשלום הוני הממשיך לבסס את זכויות הקניין של האב.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני:

49. בהתייחס להוצאות אחזקת מדור, האם אמרה בחקירתה כי זוכה להנחה בת 80% בתשלומי ארנונה וכן להנחה בתשלומי מים (עמוד 29 שורה 16 לפרוטוקול).

50. בהתחשב בכך, בקבלות המדגמיות שצירפה ובהתחשב בהרכב המגורים הכולל את בן זוגה הנוכחי של האם, מצאתי מקום להעמיד דמי אחזקת מדור עבור הקטינים על סך כולל של 300 ₪ לחודש.

סיכום ביניים

51. אנו רואים, כי למעשה הוצאות הקיום עבור הקטינים עומדות, גם כעולה מראיות האם, על הצד הנמוך ולא הוכחו הוצאות רפואה מיוחדות המשולמות מתוך קצבת הנכות של ש'.

52. את צרכי הקטינים קבעתי על סך 3,750 ₪ לחודש (1,250 ₪ לכל קטין). מסכום זה יש לנכות את קצבת הנכות של ש', כפי שקבעתי לעיל וכל עוד זו תמשיך להשתלם לה.

53. בניכוי קצבת הנכות המשולמת לקטינה ש' לשיטת האם; בשים לב לפוטנציאל ההכנסה של האב; בהתחשב בזמני שהות מצומצמים המקוימים עם הקטינה י' ובקביעתי דלעיל לעניין העדר השלכה בשלב זה, של אי קיום זמני שהות בין האב ליתר הקטינים על דמי מזונותיהם ולאור קביעתי לעניין פוטנציאל השתכרותו של האב, הנני מעמיד את שיעור דמי המזונות עבור הקטינים על סך 2,500 ₪ לחודש.

זאת, כל עוד קצבת הנכות עבור ש' תמשיך ותשתלם לה.

54. לסכום זה יש להוסיף את אחזקת המדור עבור הקטינים, שהעמדתי על סך 300 ₪ לחודש.

55. בנוסף, ימשיך ויישא האב בתשלום מחצית החזר המשכנתא, כמדור עבור הקטינים ובשים לב לנפקותו ההונית עבור האב של תשלום זה.

מכאן לתביעה לפירוק השיתוף וחוב בדמי שימוש ראויים.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני :

1

2

3

4

תובענה לפירוק שיתוף וחייב בדמי שימוש - תמ"ש 49249-10-15

5

56. בכתב התביעה עותר האב, לפירוק השיתוף בדירת המגורים ולחלוקת המיטלטלין בין

6

הצדדים. כן עותר האב לחייב האם בדמי שימוש ראויים בניכוי מחצית תשלומי

7

המשכנתא החל מחודש ינואר 2015.

8

9

אין חולק, כי האב אינו מתגורר בדירה החל מחודש ינואר 2015 וכי האם והקטינים

10

הוסיפו להתגורר יחדיו בדירה גם לאחר שנישאה מחדש בחודש יולי 2017, עת בן זוגה

11

הנוכחי הצטרף להרכב המגורים.

12

13

מצבם הכלכלי של הצדדים שניהם אינו מן המשופרים, כפי שקבעתי לעיל.

14

15

בדיון מיום 10.1.16 הסכימו הצדדים על מינויו של השמאי מר א.ו. להערכת שווי

16

הדירה.

17

18

57. חוות דעת השמאי הוגשה ביום 8.9.16 ולפיה, נכון למועד השומה 27.7.16 ערכה של הדירה

19

הינו 610,000 ₪. על פי הסכמת הצדדים הוגשה חוות דעת עדכנית ביום 9.5.18 ולפיה, נכון

20

ליום השומה 29.3.18 ערכה של הדירה הינו 640,000 ₪.

21

22

מכאן, לטענות הצדדים.

23

24

טענות התובע

25

58. בסיכומי, עומד האב על זכותו לממש חלקו בדירה על דרך של פירוק השיתוף בה וקבלת

26

חלקו בתמורה, וזאת על מנת שיהא בידו להסדיר לעצמו תנאי מחייה נאותים תחת מגוריו

27

כיום בבית הוריו.

28

29

59. כן לטענתו, היות והאם והקטינים עושים שימוש בלעדי בדירה מזה כארבע שנים ואף

30

למגורים עימם הצטרף בעלה הנוכחי של האם, יש לחייבה גם בגין חלקו של בעלה הנוכחי

31

בדמי שימוש ראויים מחודש יולי 2017 ואילך שלאחר נישואיה מחדש. בכתב התביעה

32

עתר לחיובה מחודש ינואר 2015 ואילך.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני :

60. לשיטתו, אין בהתחייבותו בהסכם הגירושין, שלא להיכנס לדירה כדי לשלול זכותו לדמי שימוש. לטעמו, הואיל וזו ניתנה בזמנו מתוך הסתמכות כי הדירה תימכר בפרק זמן סביר, ולא כך היא, והואיל ובעלה הנוכחי של האם לא היה צד להסכם, קמה לו זכות לדמי שימוש.

61. כן, עותר האב לחלוקת המיטלטלין המשותפים המצויים בדירה על פי שיטת שתי הרשימות.

טענות הנתבעת

62. בסיכומיה עותרת האם שלא להורות על פירוק השיתוף בדירת המגורים.

63. לשיטתה, היות והאב אינו נושא במזונות יש להבטיח את מדור הקטינים ומזונותיהם עד הגיעם לגיל בגירות. לדידה, לבית המשפט סמכות שלא להורות על פירוק שיתוף בעודה נסמכת על הוראות סעיף 6 א לחוק יחסי ממון בין בני זוג תשל"ג-1973 (להלן: "חוק יחסי ממון") (וסעיף 40 לחוק המקרקעין התשכ"ט-1969 (להלן: "חוק המקרקעין") ואף להוון את דמי המזונות ולנכותם מחלקו של האב בדירה המגורים לפי סעיף 8 לחוק בית המשפט לענייני משפחה תשנ"ה-1995 (להלן: "חוק בית המשפט לענייני משפחה").

64. באשר למיטלטלין, האם מתנגדת לחלוקת המיטלטלין המצויים בדירה, שממילא הינם ישנים ובהיותם בשימוש הקטינים ומסכימה כי יועברו לאב יתרת ספריו, ספרייה וחדר שינה המאוחסנים במקלט.

65. כן לטענתה, אין לאב זכות לדמי שימוש הואיל ובמסגרת הסכם הגירושין שנחתם בין הצדדים התחייב האב שלא להיכנס לדירה עד למכירתה תוך התחייבות של שני הצדדים כי הם מוותרים על כל תביעה כספית.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני:

דיון והכרעה
סעיף 37(א) לחוק המקרקעין מורנו, כי "... כל שותף במקרקעין משותפים זכאי בכל עת לדרוש פירוק השיתוף..." (שם).

זהו הכלל. אלא שהזכות לדרוש את פירוק השיתוף איננה מובילה לתוצאה המוחלטת לפיה בכל מקרה ומקרה יש לפרק את השיתוף במקרקעין מיד עם דרישה. שכן ישנם יוצאים מן הכלל בהקשר זה, בהתקיימם ניתן גם לעכב את פירוק השיתוף במקרקעין. זאת, כל עוד בית המשפט משתכנע, כי עיכוב זה הוא לתכלית ראויה ואין בו משום פגיעה העולה על הנדרש [השוו: בע"מ 8873/06 פלוני נ' פלוני (מצוי במאגרים המשפטיים ; 7.6.07)].

במקרה דנן, העילה לעכב את פירוק השיתוף בדירה נובעת מהוראות סעיפים 6א לחוק יחסי ממון ומסעיף 40א לחוק המקרקעין.

סעיף 6א לחוק יחסי ממון קובע כדלקמן: "... ראה בית המשפט או בית הדין כי לצורך ביצוע איזון המשאבים יש למכור דירה המשמשת למגורי בני הזוג או למגורי ילדי בני הזוג הקטינים ובן הזוג המחזיק בהם, לא יורה על ביצוע המכירה והיא תעוכב, כל עוד לא נוכח בית המשפט או בית הדין כי לילדי בני הזוג הקטינים ולבן הזוג המחזיק בהם, יחדיו, נמצא הסדר מגורים אחר המתאים לצורכיהם, לרבות הסדר ביניים למגורים זמניים המתאים לצורכיהם, לתקופה שיקבע..." (שם).

הסדר דומה קובע סעיף 40א לחוק המקרקעין: "...החליט בית המשפט לפי סעיף 40, על פירוק השיתוף במקרקעין משותפים שהם דירה של בני זוג המשמשת להם כמגורים, בדרך של מכירה, לא יורה על ביצועה והמכירה תעוכב, כל עוד לא נוכח בית המשפט כי לילדי בני הזוג הקטינים ולבן הזוג המחזיק בהם, יחדיו, נמצא הסדר מגורים אחר המתאים לצרכיהם, לרבות הסדר ביניים למגורים זמניים המתאים לצרכיהם, לתקופה שיקבע..." (שם).

על פי רוב, כאשר הפסיקה דנה בשאלת עיכוב פירוק השיתוף בזכויות בדירת בני זוג, מוקד

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני :

הדיון היה בשאלה האם יש להשהות את פירוק השיתוף עד להכרעה כוללת באיזון זכויותיהם הרכושיות של הצדדים. בהקשרים אלה נקבע, כי ככלל פירוק השיתוף יבוצע לצד ההכרעה באיזון זכויות הצדדים.

במקרים אלה אף נזכרו בפסיקה שורה של מבחני יסוד, בהם הסיכוי להסדיר הסכסוך תוך זמן סביר ; מורכבות הסכסוך ; החלשת כח מיקוח של בן הזוג השני ; הנזק העלול להיגרם מעיכוב פירוק השיתוף ; השלכות על צדדים שלישיים ; תום לב (השוו: תמ"ש טב') 8856-07-10 פלוני נ' אלמונית, והאסמכתאות שם).

במקרה שלפני השאלה העומדת על הפרק איננה האם יש להמתין עם פירוק השיתוף בדירה עד לסיום איזון הזכויות שבין הצדדים. שאלה זו כלל איננה עומדת על הפרק. השאלה העיקרית שיש להכריע בה היא מה תהא ההשפעה, אם בכלל, של פירוק השיתוף המבוקש, על הקטינים, ילדיהם המשותפים של הצדדים.

67. לאחר עיון במכלול המצוי בתיק ולאחר ששמעתי את הצדדים, לא שוכנעתי כי לעת הזו נמצא לפני הסדר מגורים חלופי ראוי לקטינים, מקום בו אין האב משלם באופן פעיל דבר מיוזמתו על חשבון מזונותיהם ושעה שספק רב אם לאב עצמו תצמח תועלת של ממש כתוצאה מפירוק שיתוף כפוי בזכויות הצדדים בנכס. לפיכך, לא מצאתי לעת הזו לקבל את תביעת האב. אפרט להלן את נימוקי העיקריים.

68. ראשית אבחן את יתרת התמורה העתידה להשתלם לכל אחד מהצדדים ככל שיפורק לעת הזו השיתוף בדירה. כאמור, השמאי העמיד את ערכה של הדירה על שווי כולל של ₪640,000. בניכוי יתרת הלוואת המשכנתא לסילוק (כ-250,000 ₪), יוצא כי התמורה לצדדים שניהם מגיעה במצטבר על סך כ-390,000 ש"ח, קרי, כ-195,000 ₪ לכל אחד.

אלא שזוהי תמורה מוערכת בערכי "ברוטו". שכן יתרה זו אינה מביאה בחשבון את ההנחה הסבירה לפיה מיתרה זו יש לנכות הוצאות מכירה, בכללן הוצאות כינוס נכסים שצפוי להתקיים במקרה שלפני בו אין ולו תקשורת מינימלית בין הצדדים ואת הפוטנציאל שהנכס יימכר במימוש מהיר בנסיבות של מכר כפוי (מה שבוודאי ישפיע על ערך המכר).

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני:

69. מכאן, לחיובי האב ביחס לקטינים. למעשה, **האב איננו מכחיש כי איננו משלם כפי הנראה מיוזמתו על חשבון מזונות הקטינים** (השוו: סעיף 4 לתצהיר האב בתביעת המזונות). שכן התקבולים המתקבלים בתיק ההוצאה לפועל הינם כתוצאה מעיקול קצבת נכותו. **האב אף איננו משלם, כך נראה, את חלקו בתשלומי המשכנתא החודשיים** (סעיף 3 לתצהיר האב בתביעת פירוק השיתוף). חרף קיומו של עיקול שוטף על קצבת הנכות של האב, שאיננו מגיע כדי מלוא שיעורו של החיוב הזמני במזונות, **לאב יתרת חוב של כ- 82,000 ₪ בגין מזונות הקטינים בתיק ההוצאה לפועל המתנהל נגדו** (נתון שפורט בסיכומי האם וכלל לא הוכחש על ידי האב).

ככל שנביא בחשבון בנסיבות אלה של אי תשלום שוטף של המזונות וחיובי המשכנתא את אפשרות הנקיטה בהליכי עיקול חיובי מזונות עתידיים לתקופה של כשנתיים על חלקו של האב בתמורת הדירה, לרבות לפי תקנה 258 **לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984** (אפשרות לה מודע האב היטב כעולה גם מהדיונים הרבים שהתנהלו בתיק), יש להסיק כי בהחלט יש מקום להקפאה פוטנציאלית נומינלית נוספת של לכל הפחות כ- 67,000 ₪ מתוך חלקו של האב לשם הבטחת חיוב המזונות ואחזקת המדור.

לכך יש להוסיף את העובדה כי ככל שהדירה תימכר, יהא על האב בכל מקרה לשאת בחיוב של מדור רעיוני לכל הפחות כדי שיעור יתרת המשכנתא (בשים לב לתשלום מדור כולל סביר בסך 3,000 ₪ לתא המשפחתי כולו והעובדה שבתשלום המדור צריכים להשתתף גם האם וגם בן זוגה). תשלום הוצאות מדור שכאלה לשנתיים מצטבר כדי סך נוסף של כ- 18,000 ₪, שגם אותו תוכל האם להביא בחשבון בבקשה לעיקול עתידי של כספי מזונות.

70. בכך, נימצא למדים שמתוך יתרה משוערת ברוטו לה מצפה האב, בסך כ- 195,000 ₪, כ- 82,000 ₪ צפויים **מימוש על חשבון חוב מזונות העבר ואילו סך נוסף של כ- 85,000 ₪ צפויים עיקול והקפאה לטובת חיוב שוטף של מזונות העתיד**, שעה שהאב לא עשה דבר על מנת לשלם מיוזמתו את דמי המזונות עד כה. קרי – מתוך יתרת התמורה המשוערת לה מצפה האב, בסכום של כ- 167,000 ₪ לא יוכל האב לעשות שימוש לצרכיו האישיים.

בתחשיב ה"ברוטו" לעיל (שעליו כפי הנראה הסתמך האב) לכל היותר, אפוא, יכול היה האב לצפות ליתרה נזילה בסך של כ- 28,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני:

71. אולם כאמור יש להביא בחשבון את העובדה, כי היתרה הנומינלית בסך 195,000 ₪ היא יתרה "ברוטו", בניכוי המשכנתא בלבד. תחשיב זה (שכפי הנראה עליו הסתמך האב) איננו מביא בחשבון כל עיקר את הוצאות המכירה; את הוצאות כינוס נכסים צפוי (שעומדות לבדן על סכום משוער של כ- 30,000 ₪ אך בגין שכר טרחה בן 4 אחוזים ומע"מ); ואת האפשרות הסבירה כי הדירה תימכר במימוש מהיר בגין מכר כפוי. כאשר מביאים כל אלו בחשבון מגיעים לכלל מסקנה כי גם לאב עצמו לא תצמח כל תועלת כלכלית ישירה ו"נזילה" מפירוק השיתוף בדירה בנסיבות אלה.

72. אם אמנם לא תצמח גם לאב תועלת כלכלית של ממש מפירוק השיתוף בעיתוי זה, נשאלת השאלה מדוע יש להורות על קיומו? האם אך על מנת שלאב יתאפשר לפרוע את חוב מזונות העבר? האם מסקנה זו מביאה בחשבון די הצורך את העובדה שהאם נאלצת לפרנס בהכנסה מינימלית שלושה ילדים קטינים?

במציאות בה האב איננו משלם מיוזמתו על חשבון חובו **השוטף** כפי החיוב במזונות, ומסתפק בכך שהאם נאלצה לעקל את קצבת הנכות שלו בסכום שאינו מגיע כדי חיובי המזונות במלואם (לרבות המדור), אין מנוס מן המסקנה כי הדרישה לפרק בעת הזו את השיתוף בדירה נעדרת תוס לב לעת הזו ואין בה כדי להציג תכנית סדורה שתאפשר מדור יציב לילדי הצדדים לאורך זמן. ככל שהאב יוכיח כי הוא עומד תקופה סדורה של ממש במלוא תשלומי מזונות הקטינים (גם אם לא ייפרע חוב העבר), ניתן יהא להידרש לפירוק השיתוף בדירה כפי שביקש האב.

מנגד, אין בכך כדי להוביל למסקנה שיש להורות על היוון של כספי מזונות הקטינים על חשבון חלקו של האב בדירה, מקום שבו ספק רב אם נודעת הצדקה בדיון לכך, עת עסקינן בזכויות קניין של האב ובחיובים ממקור ותכלית שונה.

לעניין זה אין בפסיקה שבה נעזרה האם בסיכומיה כדי לסייע לה [עמ"ש 52149-09-16 מ.א.ר נ' ד.א.ר (מצוי במאגרים המשפטיים; 31.10.17)]. שכן באותו המקרה, **הסכימו** הצדדים על פירוק השיתוף בדירת המגורים ועל מכירתה, ואילו המחלוקת נסובה על ניכוי דמי מדור הקטינים המהוונים מחלקו של האב בכספי התמורה.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני :

- לא זו, אלא שגם לגופם של דברים, במיוחד בהתחשב בהכנסתה של האם, ספק בעיני אם יש מקום להורות באופן כפוי על "קיבוע" חיוב מזונות הקטינים, או חלקו, כנגד זכויות האב בנכס מקרקעין, באופן שעלול לגרוע מצרכיהם השוטפים של הקטינים.
- לבסוף, מקום שבו אין מפורק עתה השיתוף בזכויות במקרקעין, גם הפגיעה באב איננה עולה לטעמי על הנדרש, מקום בו זכויות הקניין שלו נשמרות ויתאפשר לו בעתיד לפעול למימוש.
73. בנסיבות אלה הגעתי לכלל מסקנה כי מחד, אין מקום להיעתר לעתירת האם להורות על היוון חלקו של האב בדירת המגורים כנגד מזונות הקטינים.
- מנגד, לעת הזו אין מקום לפרק את השיתוף בדירה, עד אשר יוכיח האב באופן שוטף כי הוא אמנם עומד בחיובי מזונות הקטינים כולל מדורם **במלואם** לכל הפחות למשך 12 חודשים. היה ויעמוד האב בחיובי מזונות הקטינים במלואם במשך 12 חודשים, ניתן יהא להידרש לפירוק השיתוף בדירה על פי עתירה חדשה שתוגש. היה ולא יעמוד האב בחיובי המזונות כאמור, יעוכב פירוק השיתוף עד הגיע הצעיר בילדי הצדדים לגיל 18.
- מכאן, לסעדים נוספים להם עתר האב לחלוקת מיטלטלין ולדמי שימוש.
- עתירת האב לחלוקת מיטלטלין**
74. כבר עתה, אומר שמצאתי מקום לדחות עתירת האב בהקשר זה.
75. בסיכומיו, עותר האב לחלוקת המיטלטלין, שאינם ציוד הקטינים הכוללים לטענתו גם מערך של מוצרי חשמל ומצעים.
76. כזכור, עסקינן בתובענה המתנהלת משנת 2015. במסגרת כתב התביעה, לא צוין על ידי האב מהם המיטלטלין שהוא עותר לחלוקתם. טענת האם, כי מדובר במיטלטלין ישנים המשמשים את הקטינים, מתיישבת עם הגיונם של דברים גם בשים לב לכך שעסקינן בתא משפחתי שהתנהל על בסיס הכנסות פוטנציאליות כדי שיעורו של שכר המינימום. ממילא, חזקה על האב שיכול היה לפרט באופן קונקרטי מהם המיטלטלין שבחלוקתם הוא חפץ.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני :

77. הואיל והתירתי לאם ולקטינים להוסיף ולהתגורר בדירה למשך תקופה נוספת והואיל ועסקינן באב שאינו משלם באופן יזום מזונות הקטינים, לא מצאתי מקום להורות על חלוקת מיטלטלין שלא הבהיר האב מה טיבם ומה ערכם.

78. עם זאת, בידי האב, כמובן, לקחת החפצים שלטענת האם אחסנה עבורו במקלט ; קרי, ספריו, ספריה וחדר שינה.

עתירת האב לדמי שימוש

79. גם ביחס לעתירה זו, שספק אם היה מקום להגישה כסעד נוסף בתובענה ולא כתובענה כספית נפרדת, מצאתי מקום לדחות עתירת האב.

80. אמנם, סעיף 33 לחוק המקרקעין מחייב שותף במקרקעין ליתן ליתר השותפים שכר ראוי בעד שימוש. עם זאת, כידוע, חובה זו קיימת כאשר נעשה שימוש במקרקעין באופן שנמנע מיתר השותפים לעשות שימוש (השוו: ע"א 1492/90 זרקא נ' פארס [מצוי במאגרים המשפטיים; 20.1.93]). אלא, שבעניינם של הצדדים המניעה לשימוש במקרקעין היתה נעוצה בטעם שבדין. כלפי האב ניתן צו מניעה זמני במסגרת החלטה מיום 11.7.15 בתמ"ש 45220-15-05 בתובענה שהוגשה על ידי האם לצו מניעה קבוע. תובענה זו נמחקה בהסכמת הצדדים לאור הוראות הסכם גירושין שנחתם בין הצדדים ביום 27.1.16 (העתקו צורף לסיכומי האם) ובמסגרתו התחייב האב שלא להיכנס לדירה עד למכירתה ופינויה, כמפורט להלן:

5. הבעל מתחייב שלא להיכנס לדירת הצדדים עד למכירת הדירה ופינויה ע"י האשה.

6. הצדדים מוותרים באופן מוחלט וסופי על כל טענה הנוגעת לטענות שנטענו ע"י האשה במסגרת התובענה לצו מניעה קבוע לרבות הגשת תביעה נזיקי ו/או כל תביעה אחרת כספית מכל סוג שהוא...".

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני :

81. גם אם אני, כי היסוד להוראות אלה בהסכם היה הנחתו של האב כי הצדדים יגיעו לכלל הבנה לעניין מכר הדירה, הרי שהתנהלותו עצמו במהלך השנים בהן מתנהלת התובענה שוללת את יסודות תביעתו.
- שכן עתירת האב לתשלום דמי שימוש שעה שהוא עצמו אינו נושא בהוצאות מדור הקטינים ועת מזונותיהם נגבים בחלקם בלבד מכוח עיקול שהוטל על קצבת הנכות שמקבל, הינה עתירה שמוקשה בעיני כיצד ניתן לקבלה, ואשר כמוה כניסיון לאחוז במקל בשני קצותיו. מחד, העדר תשלום עצמאי מצידו עבור מדור הקטינים ומאידך עתירה לחיוב האם במדור שנועד גם לשמש את הקטינים. כך או אחרת, שעה שניתן היה לבקש שמינויו של המומחה יידרש גם לסוגיית דמי השימוש ושעה שממילא ניתן היה לבקש לקזז את דמי השימוש הרעיוניים כנגד מדור הקטינים שלא שולם, לא מצאתי לקבל את עתירת האב.
82. באשר לטענת האב, כי יש לחייב בדמי שימוש את בעלה הנוכחי של האם מעת נישואיה, טוב היה שלא תיטען הטענה, שכן האם זכאית כשותף במקרקעין לעשות כהבנתה במקרקעין שימוש סביר, ואת הטענה לפיה יש לחייב את האם ישירות בתשלום דמי שימוש דחיתי לעיל (השוו : פרק ה' סימן א' לחוק המקרקעין).
- לאור האמור לעיל, עתירת האב לתשלום דמי שימוש במקרקעין נדחת בזו.
- סיכומם של דברים – החיוב האופרטיבי**
83. נוכח מכלול האמור לעיל אני מעמיד את חיוב המזונות על האמור להלן :
- א. האב ישלם עבור מזונות הקטינים ואחזקת מדורם (לאחר ניכוי קצבת הנכות המשולמת לש') סך כולל של 2,800 ₪ מדי חודש.
- בנוסף, ימשיך וישלם האב עבור מדור שלושת הקטינים מחצית מתשלום הלוואת המשכנתא החודשית.
- בנוסף, יישא האב במחצית הוצאות חינוך עבור הקטינים וזאת בכפוף להצגת קבלת תשלום בפועל על ידי האם ובקיזוז כל הנחה ו/או הטבה שתקבל האם בגין הוצאה זו, מכל גורם שהוא ככל שתקבל הנחה, וזאת תוך 7 ימים ממועד הצגתן. זאת, לרבות

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני :

צהרון, מחזור אחד של קייטנה בעלות ציבורית וחוג אחד בעלות ציבורית לכל קטין.

כן, יישא האב במחצית הוצאות רפואיות חריגות שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי או הביטוח המשלים, לרבות, רכישת מכשירי שמיעה עבור הקטינה ש' (לאחר מיצוי זכויותיה) טיפולי שיניים, טיפולים אורתודנטיים, משקפיים, טיפולים פסיכולוגיים, אבחונים והוראה מתקנת. וזאת תוך 7 ימים ממועד הצגת קבלות בגין התשלום. טרם הטיפול תיידע האם את האב בדבר הצורך בטיפול ועלות משוערת.

ככל שתתעורר מחלוקת לעניין נחיצות ההוצאה, יפנו הצדדים לרופא המשפחה או לרופא מומחה לפי העניין, ויפעלו לפי המלצתו. ככל שטיפולים כלשהם יסובסדו על ידי מקום העבודה של איזה מהצדדים יישאו הצדדים בחלקים שווים בהפרש שנותר לתשלום.

החויב במזונות הינו ממועד פסק הדין ועד לכל 10 לכל חודש עבור החודש השוטף עד הגיע הקטינים לגיל 18 או עד לסיום לימודיהם בתיכון, לפי המאוחר מבין השניים. מתחילת שירות החובה הצבאי או השירות הלאומי, לפי העניין, יעמוד החויב במזונות לכל קטין על שליש מן הסכום שנקבע לעיל, וזאת עד סיום שירות חובה בצה"ל או סיום שירות לאומי לפי העניין. עד למועד החיוב יעמוד על כנו החויב הזמני. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים הידוע לצרכן ויעודכנו כל שלושה חודשים ללא חיוב רטרואקטיבי בהפרשי ההצמדה בין תקופת עדכון אחת לרעותה. המדד לחישוב ההצמדה הינו המדד שפורסם ביום 15.5.19. כל תשלום שלא ישולם במועד יישא הפרשי ריבית והצמדה מהמועד שנקבע לתשלום ועד התשלום בפועל.

קצבת הילדים של המל"ל עבור הקטינים וקצבת הנכות עבור הקטינה ש' תשולם לידי האם ותתווסף לדמי המזונות שנפסקו לעיל.

ב. תביעת האב לפירוק שיתוף בדירה נדחית בזה. יחד עם זאת, היה ויעמוד האב בחיובי מזונות הקטינים **במלואם** במשך 12 חודשים רצופים, ניתן יהא להידרש לפירוק השיתוף בדירה על פי עתירה חדשה שתוגש. היה ולא יעמוד האב בחיובי המזונות כאמור, יעוכב פירוק השיתוף עד הגיע הצעיר בילדי הצדדים לגיל 18.

העתירה לפירוק השיתוף במיטלטלין נדחית בהיותה בלתי מסויימת דיה. לצד זאת,

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 47136-03-15 ט' ואח' נ' ט'

תמ"ש 49249-10-15

תיק חיצוני :

1 בידי האב, ליטול את החפצים שלטענת האם אחסנה עבורו במקלט, קרי: ספריו,
2 ספריה וחדר שינה.
3 **העתירה לחיוב בדמי שימוש נדחית בזה.**
4 הואיל והצדדים שניהם מיוצגים על ידי הסיוע המשפטי ועל מנת שלא להוסיף
5 לקונפליקט המורכב שבין הצדדים המנהלים תובענה נוספת בענייני משמורת וזמני
6 שהות, אמנע מלהטיל על האב חיוב בהוצאות לטובת אוצר המדינה גלל התשומות
7 השיפוטיות והמנהליות הכרוכות בניהול התובענות שהוכרעו.
8 בזה הסתיים הטיפול בתובענות.
9 המזכירות תמציא העתק פסק הדין לב"כ הצדדים ותסגור את התיקים.
10 ניתן היום, כ"א אייר תשע"ט, 26 מאי 2019, בהעדר הצדדים.
11

בן שלום, שופט